

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(1843)

349. posiedzenie
Komisji Ustawodawczej
w dniu 17 listopada 2010 r.

VII kadencja

Porządek obrad:

1. Powołanie Podkomisji do spraw Zmiany Konstytucji.
2. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o licencji syndyka (druk senacki nr 1025, druki sejmowe nr 3206, 3440 i 3440-A).
3. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (druk senacki nr 1026, druki sejmowe nr 2987, 3402 i 3402-A).

(Początek posiedzenia o godzinie 8 minut 06)

(Posiedzeniu przewodniczą przewodniczący Piotr Zientarski oraz zastępca przewodniczącego Bohdan Paszkowski)

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Dzień dobry państwu.

W związku z tym, że minęła godzina 8.00 rozpoczynamy posiedzenie Komisji Ustawodawczej.

W porządku obrad dzisiejszego posiedzenia są trzy punkty. Punkt pierwszy: powołanie Podkomisji do spraw Zmiany Konstytucji.

Punkt drugi: rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o licencji syndyka.

Punkt trzeci: rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Pan do omówienia którego punktu?

(Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Michał Gil: Punktu drugiego.)

Punktu drugiego...

Proponuję, żebyśmy przyjęli porządek obrad, z tym że rozpoczęlibyśmy od punktu drugiego: rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o licencji syndyka; druk senacki nr 1025 oraz druki sejmowe nr 3206, 3440 i 3440-A.

Przypominam, że była to inicjatywa senacka, która została już uchwalona przez Sejm i która powróciła do nas.

Bardzo proszę pana legislatora, ażeby przedstawił nam przedmiotową ustawę w jej obecnym kształcie.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Michał Gil:**

Dzień dobry.

Nazywam się Michał Gil, jestem legislatorem w senackim Biurze Legislacyjnym. Mam przyjemność zastępować dzisiaj swojego kolegę legislatora Jakuba Zabielskiego.

Przejdźmy zatem do rzeczy.

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo! Szanowni Państwo!

Celem omawianej nowelizacji ustawy jest zwiększenie dostępności do zawodu syndyka poprzez uproszczenie zasad składania egzaminu przez osoby ubiegające się o licencję syndyka oraz doprecyzowanie niektórych regulacji przedmiotowej ustawy po

---

trzech latach jest stosowania. Przypomnę, że obecnie nowelizowana ustawa weszła w życie w dniu 10 października 2007 r.

Ustawodawca w omawianej nowelizacji proponuje skorelowanie sposobu przeprowadzenia egzaminu dla osób ubiegających się o licencję syndyka z rozwiązaniami przyjętymi w odniesieniu do egzaminów na aplikacje prawnicze oraz egzaminów zawodowych: adwokackich, radcowskich i notarialnych. W tym celu rezygnuje się z części ustnej egzaminu, a także znosi się punktację ujemną za udzielenie nieprawidłowych odpowiedzi. W założeniu projektodawcy wprowadzenie tych zmian zapewni przejrzystość i równość reguł egzaminu.

W odniesieniu do egzaminów dla osób ubiegających się o licencję syndyka, tak jak w przypadku innych pisemnych egzaminów zawodowych, wprowadza się obowiązek podawania do publicznej wiadomości wykazu tytułów aktów prawnych oraz zalecanej literatury, z których wybrane pozycje stanowić będą podstawę opracowania pytań testowych na egzamin na licencję syndyka. W myśl dodawanego art. 8a wykaz będzie ustalany przez ministra sprawiedliwości po zasięgnięciu opinii komisji egzaminacyjnej. Ponieważ egzamin na licencję syndyka odbywa się kilka razy w roku, a wykaz ma być ogłaszany przez ministra sprawiedliwości co do zasady raz w roku, wprowadzono możliwość dokonywania zmian w ogłoszonym wykazie.

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Przepraszam, ale pan podchodzi, że tak powiem, rutynowo i informuje nas bardzo szeroko o naszej inicjatywie ustawodawczej. Proponowałbym, żeby skoncentrować się jedynie na tym, czy Sejm ewentualnie zmienił coś w ustawie, czy nic nie zmienił. Skoro sami procedowaliśmy nad tą ustawą, to ją pamiętamy. Odbyło się kilka posiedzeń, zresztą dość burzliwych, na których zajmowaliśmy się tą ustawą. Ja uczestniczyłem też w posiedzeniach w Sejmie podczas prac nad tą ustawą. Zatem znamy dość dobrze problematykę i w związku z tym można by ograniczyć się tylko do przedstawienia ewentualnych zmian wprowadzonych przez Sejm.

Bardzo proszę.

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Michał Gil:

W takim razie odniosę się tylko do zmian wprowadzonych przez Sejm.

Otóż w trakcie prac w Sejmie nie dokonano istotnych zmian w treści projektu ustawy. Niemniej jednak należy zwrócić uwagę na to, iż określono podstawowe obowiązki przewodniczącego komisji egzaminacyjnej, uściślono wytyczne w nowelizowanym upoważnieniu ustawowym i w konsekwencji wygaśnięcia art. 25 nowelizowanej ustawy dodano przepis przejściowy zawarty w art. 2, skracając przewidziany przez Senat dodatkowy okres przejściowy z osiemnastu do dziewięciu miesięcy.

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Dziękuję bardzo.

Czy pan dyrektor chciałby się wypowiedzieć?

Bardzo proszę.

**Dyrektor Departamentu Legislacyjno-Prawnego
w Ministerstwie Sprawiedliwości
Jan Bołonkowski:**

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Ministerstwo Sprawiedliwości nie zgłasza zastrzeżeń do omawianej ustawy i zwraca się do Wysokiego Senatu o jej przyjęcie bez poprawek.

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z państwa, zaproszonych gości, chciałby jeszcze zabrać głos? Nie widzę zgłoszeń. Dziękuję.

Otwieram dyskusję.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby się wypowiedzieć w tej kwestii? Nie widzę zgłoszeń.

Tak jak powiedział pan legislator, właściwie została przyjęta koncepcja zmian senackich co do zasady, a nawet co do szczegółów, skrócono tylko ten okres przejściowy. Pamiętamy, że to jest dodatkowa szansa dla syndyków, którzy nie uzyskali licencji. Wcześniej były to trzy lata, teraz proponuje się krótszy okres, żeby ich bardziej zmobilizować. Niemniej jednak wydłużono ten okres, bo takie są potrzeby, jeśli chodzi o liczbę syndyków.

W związku z tym, że nie ma chętnych do zabrania głosu w dyskusji, poddaję pod głosowanie wnioski o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Kto jest za jego przyjęciem? (5)

Dziękuję bardzo. Jednomyślnie za.

Proszę państwa, do tej pory ja byłem sprawozdawcą naszej komisji, również w Sejmie. Jeśli państwo pozwolicie, a nie ma innych propozycji, pozostanę nadal sprawozdawcą. Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do punktu trzeciego porządku obrad: rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

(*Głos z sali:* Pan Michał na chwilę wyszedł.)

Aha.

(*Głos z sali:* Krótka przerwa.)

To przejdziemy do punktu drugiego porządku obrad.

(*Głos z sali:* Punkt drugi rozpatrzyliśmy.)

To przejdziemy do punktu pierwszego.

Proszę państwa, skoro chwilowo nie ma pana legislatora, to proponuję, żebyśmy przystąpili do rozpatrzenia punktu pierwszego porządku obrad.

(*Głos z sali:* Już jest.)

O, już jest pan legislator.

Zatem teraz rozpatrzmy punkt trzeci porządku obrad, a punkt pierwszy omówimy na końcu.

Bardzo proszę.

(*Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Michał Gil:* Rozumiem, że mam omówić...)

W związku z tym, że to też jest nasza inicjatywa...

(*Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Michał Gil: Zaraz, nie, nie...*)

Zaraz, kodeks postępowania... Nie, nie, przepraszam bardzo.

To w takim razie bardzo proszę omówić tę ustawę szerzej.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Michał Gil:**

Opiniowana ustawa nowelizuje ustawę z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego oraz ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Celem ustawy jest usprawnienie postępowania administracyjnego przez eliminację istniejących ograniczeń, stworzenie możliwości skarżenia nie tylko samej bezczynności organu administracji publicznej, lecz również prowadzenia przez te organy postępowania w sposób przewlekły, przy jednoczesnym zmotywowaniu stron postępowania do bardziej czynnego ich udziału. Ustawa eliminuje istniejące luki prawne w kodeksie, dokonując ich wypełnienia na podstawie ukształtowanego orzecznictwa i literatury przedmiotu, mając również na względzie opinię praktyków.

Cel ten zostanie zrealizowany poprzez: rezygnację z niesprawdzających się w praktyce konstrukcji prawnych, podkreślenie większej aktywności stron postępowania; doprecyzowanie przepisów w zakresie określania trybu i formy czynności procesowych; uwzględnienie orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego dotyczącego wyłączenia pracowników organów administracji publicznej; wprowadzenie instytucji pełnomocnika do doręczeń oraz zasady, że doręczenia wręcza się tylko jednemu pełnomocnikowi; rozstrzygnięcie o formie postanowienia wobec odmowy wszczęcia postępowania; ograniczenie prawa zaskarżania niektórych postanowień, rozszerzenia prawa do wglądu w akta sprawy administracyjnej; wprowadzenie możliwości niezawiadamiania skarżącego o sposobie załatwiania skargi, jeżeli skarga jest treściowo tożsama ze skargą wcześniej uznaną za bezzasadną, oraz wprowadzenie skargi na przewlekłe prowadzenie postępowania.

Przedmiotowa ustawa ma wejść w życie po upływie trzech miesięcy od dnia jej ogłoszenia.

Czy mam przejść teraz do uwag szczegółowych do ustawy, czy...

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Dzisiaj jest sytuacja wyjątkowa, mianowicie równolegle odbywa się posiedzenie mojego klubu parlamentarnego, a o godzinie 8.15 muszę się jeszcze udać na posiedzenie Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich. W związku z tym, że chciałbym prowadzić obrady komisji podczas rozpatrywania punktu pierwszego, to może przerwiemy na chwilę rozpatrywanie punktu trzeciego, tym bardziej że chciałbym, żeby w rozpatrywaniu tego punktu porządku obrad uczestniczył pan senator Kieres, po którego poszedł pan sekretarz. Pan senator Kieres bowiem w tej chwili prowadzi posiedzenie Komisji Spraw Zagranicznych, której jest przewodniczącym. Tak więc sytuacja dzisiaj jest wyjątkowa. Pan senator Kieres jako profesor prawa administracyjnego byłby niezbędny podczas omawiania tych kwestii administracyjnych, w związku z tym na chwilę przerwiemy rozpatrywanie tego punktu porządku obrad.

Czy można poprosić pana senatora Piesiewicza? Czy jest? Wyszedł na chwilę, tak?
(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Rozpoczęlibyśmy... to znaczy szybko, że tak powiem, załatwilibyśmy punkt pierwszy i przeszlibyśmy następnie do punktu trzeciego. Być może w międzyczasie wróci pan senator Kieres. A zaraz przewodnictwo obrad przejmie pan wiceprzewodniczący Bohdan Paszkowski.

Szanowni Państwo, jak pamiętacie, wstępnie ustaliliśmy konieczność powołania Podkomisji do spraw Zmiany Konstytucji. Nie będę przypominał potrzeby, bo ona jest oczywista, pracuje już równorzędna sejmowa komisja, w związku z tym równolegle powinna pracować również komisja senacka. Wymogi formalne zostały już spełnione, albowiem, o czym chcę poinformować, Prezydium Senatu na swoim siedemdziesiątym drugim posiedzeniu, które odbyło się w dniu 3 listopada 2010 r., rozpatrzyło mój wniosek o wyrażenie zgody na powołanie stałej Podkomisji do spraw Zmiany Konstytucji przez Komisję Ustawodawczą. Prezydium Senatu wyraziło zgodę na powołanie stałej Podkomisji do spraw Zmiany Konstytucji, jednocześnie jego członkowie postulowali rozszerzenie art. 2 uchwały projektowanego zakresu działania podkomisji o punkt: przygotowanie senackiego projektu ustawy o zmianie konstytucji. Za chwilę udzieli głosu panu legislatorowi, bo jest przygotowany nowy projekt, który właśnie obejmuje sugestię przedłożoną nam przez Prezydium Senatu.

Może przypomnę art. 2 uchwały: do zakresu działania podkomisji, w celu umożliwienia uchwalenia ustaw o zmianie konstytucji w jednakowym brzmieniu przez Sejm i Senat, zgodnie z treścią konstytucji, należy: pkt 1 – przedstawianie propozycji inicjatyw ustawodawczych Senatu w sprawie zmiany konstytucji, pkt 2 – monitorowanie sejmowych prac nad projektami ustaw o zmianie konstytucji oraz informowanie o ich przebiegu, pkt 3 – przedstawianie propozycji stanowisk w sprawach projektów ustaw o zmianie konstytucji oraz zgłaszanych do nich poprawek.

Czy Biuro Legislacyjne ma uwagi?

**Ekspert do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Marek Jarentowski:**

Opinia Biura Legislacyjnego jest pozytywna.

Przewodniczący Piotr Zientarski:

Pozytywna. Dziękuję bardzo.

Proszę państwa, pozostało nam jedynie formalne przegłosowanie w sprawie powołania tej komisji w składzie, który już został zaproponowany. Prezydium Senatu również znało proponowany skład podkomisji. Przypomnę tylko, że w skład podkomisji mieliby wchodzić: pan senator Zbigniew Cichoń, pan senator Leon Kieres, pan senator Bohdan Paszkowski, pan senator Krzysztof Piesiewicz i senator Piotr Zientarski. Mamy kworum, bo są cztery osoby, i w związku z tym możemy powołać podkomisję.

Kto jest za uchwałą w sprawie powołania podkomisji? (4)

Dziękuję bardzo. Jednomyślnie za.

Jednocześnie informuję, że po zakończeniu dzisiejszego posiedzenia zbierze się powołana podkomisja celem wyłonienia przewodniczącego...

(*Głos z sali: Władz.*)

...władz, a konkretnie przewodniczącego.

I powracamy do rozpatrywania punktu trzeciego porządku obrad.

Prosiłbym bardzo pana przewodniczącego Bohdana Paszkowskiego o objęcie przewodnictwa obrad, a ja niestety będę...

(*Senator Bohdan Paszkowski: Mogę stąd?*)

Bardzo proszę tutaj, już tak zwyczajowo, tak, tak...

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

No tak, ale to po to, żeby mieć członków, że tak powiem, *face to face*.

(*Przewodnictwo obrad obejmuje zastępcę przewodniczącego Bohdan Paszkowski*)

Zastępca Przewodniczącego Bohdan Paszkowski:

To możemy kontynuować.

(*Senator Piotr Zientarski: Bardzo proszę.*)

Panie Legislatorze, proszę.

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Michał Gil:

Zanim przejdę do omówienia uwag szczegółowych, pragnąłbym pogratulować twórcom projektu, bo to jest naprawdę bardzo dobra ustawa. I dlatego nie chciałbym, aby moje uwagi w jakikolwiek sposób rzutowały na ogólny odbiór tej ustawy.

Uwagi moje mają przede wszystkim...

(*Rozmowy na sali*)

(*Zastępca Przewodniczącego Bohdan Paszkowski: Panowie, proszę o ciszę, bo przeszkadzacie panu.*)

...charakter techniczny.

I przechodzę do uwagi pierwszej z mojej opinii. Nowelizacja art. 27 §3 kodeksu postępowania administracyjnego polega na wskazaniu *expressis verbis*, że wyznaczenie innego samorządowego kolegium odwoławczego, w przypadku gdy właściwe samorządowe kolegium odwoławcze nie może załatwić sprawy ze względu na wyłączenie jego członków, następuje w drodze postanowienia. Zmiana przepisu art. 27 §3 jest zbędna, a to dlatego, że z treści art. 104 §1 i 2 k.p.a. oraz art. 123 §1 i 2 k.p.a. jednoznacznie wynika, że wszelkie rozstrzygnięcia o charakterze incydentalnym są rozstrzygane w drodze postanowienia. Ponieważ wyznaczenie samorządowego kolegium odwoławczego na podstawie art. 27 §3 k.p.a. nie rozstrzyga o istocie sprawy administracyjnej, więc oczywistym jest, że następuje w drodze postanowienia niezaskarżalnego. Z tego powodu zmiana brzmienia art. 27 §3 k.p.a. jest niepotrzebna. To uzasadnia poprawkę mającą na celu skreślenie art. 1 pkt 5, który wprowadza omawianą zmianę.

Czy mam dalej...

Zastępca Przewodniczącego Bohdan Paszkowski:

Proszę dalej, chyba że ewentualnie przyjmiemy taki sposób procedowania, że od razu będziemy prosić rząd o wyrażenie stanowiska w sprawie prezentowanej uwagi.

Proszę bardzo.

**Dyrektor Departamentu Administracji Publicznej
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Grzegorz Ziomek:**

Bardzo dziękuję, Panie Przewodniczący.

Grzegorz Ziomek, Departament Administracji Publicznej, MSWiA.

W sprawie propozycji poprawki zgłoszonej przez pana legislatora mamy odmienne stanowisko z tego powodu, że jest to zmiana merytoryczna. Minister właściwy do spraw administracji publicznej, orzekając o wyłączeniu samorządowego kolegium odwoławczego od postępowania, nie działa w postępowaniu administracyjnym, nie jest organem wyższego stopnia względem samorządowego kolegium odwoławczego. Sprawa formy, w jakiej wydaje rozstrzygnięcie, nie jest uregulowana w kodeksie i propozycja tej regulacji wynika właśnie z braku jednoznacznego wskazania, w jakiej formie wydawane jest rozstrzygnięcie. Pragnąłbym zauważyć, że w praktyce wydaje się postanowienia w sprawie wyznaczenia innego samorządowego kolegium odwoławczego. Minister spraw wewnętrznych i administracji w takich właśnie sprawach wydaje postanowienia, ale to nie są klasyczne postanowienia wynikające z reguł postępowania administracyjnego, kodeksu postępowania administracyjnego. Nie jest bowiem prowadzona sprawa administracyjna, tylko i wyłącznie pada stwierdzenie, że dane samorządowe kolegium odwoławcze nie prowadzi sprawy i wskazywane jest inne samorządowe kolegium odwoławcze. Bardzo dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Bohdan Paszkowski:

Dziękuję.

Proszę, następna uwaga.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Michał Gil:**

Uwaga druga z mojej opinii. Przepis art. 35 §4 kodeksu postępowania administracyjnego w dotychczasowym brzmieniu daje organom wyższego stopnia możliwość określenia rodzaju spraw, które są załatwiane w terminach krótszych niż kodeksowe. Ustawodawca wycofał się z tej konstrukcji prawnej, zastępując ją informacją, że przepisy szczególne mogą określać inne terminy niż określone w art. 35 §3 k.p.a. Ponieważ art. 35 §4 k.p.a. w nowym brzmieniu nie wnosi żadnej wartości normatywnej, powinien zostać skreślony. Jednocześnie należy dokonać odpowiedniej modyfikacji art. 36 §1 i art. 37 §1 k.p.a. I w opinii znalazła się stosowna poprawka w tym zakresie. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Bohdan Paszkowski:

Dziękuję.

Proszę, stanowisko rządu.

**Dyrektor Departamentu Administracji Publicznej
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Grzegorz Ziomek:**

Również w tym przypadku stanowisko rządu jest odmienne aniżeli stanowisko pana legislatora. Wskazanie, że przepisy szczególne mogą określać inne terminy niż

określone w §3 – to jest propozycja zapisu §4 w art. 35 – ma na celu wskazanie stronom postępowania, obywatelom korzystającym z przepisów, że przepisy prawa materialnego mogą w odmienny sposób aniżeli kodeks postępowania administracyjnego regulować terminowość załatwienia spraw. Oczywiście reguły kolizyjne są jednoznaczne i rzeczywiście te przepisy nie budzą wątpliwości w działaniu administracji czy sądów administracyjnych w praktyce, ale w odbiorze społecznym często się zdarza, że skarżący, powołując się na przepisy kodeksu postępowania administracyjnego, formułują na przykład skargi pod adresem organów na bezczynność, na przewlekłość działania z uwagi na to, że organy wydają na przykład decyzje o pozwoleniu na budowę w terminie określonym w prawie budowlanym, będące z kolei niezgodne z terminem wynikającym z kodeksu postępowania administracyjnego. Ten termin w prawie budowlanym to jest sześćdziesiąt pięć dni. Kodeks postępowania administracyjnego zaś mówi, że należy sprawę załatwić niezwłocznie, nie później niż w terminie... na przykład w sprawie szczególnie skomplikowanej to są dwa miesiące. Ponieważ tego typu wątpliwości zdarzają się w praktyce, projektodawcy zdecydowali się zamieścić stosowną propozycję zapisu §4 w art. 35. Bardzo dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Bohdan Paszkowski:

Dziękuję.

Trzecia propozycja poprawki.

(Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Michał Gil: Czy mógłbym odnieść się tylko jednym zdaniem...)

Tak, proszę.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Michał Gil:**

Idąc tym tokiem rozumowania, moglibyśmy do każdego przepisu kodeksu postępowania administracyjnego dodawać ostatni paragraf w brzmieniu: o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej. Myślę, że kodeks nie powinien mieć charakteru komentarza do samego siebie, powinien zawierać jedynie przepisy o charakterze normatywnym, a nie o charakterze instrukcji dla adresata. Ale jeżeli zechce pan się jeszcze ustosunkować, to bardzo proszę.

**Dyrektor Departamentu Administracji Publicznej
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Grzegorz Ziomek:**

Nie chciałbym polemizować z panem legislatorem, ale posłużę się takim oto przykładem. W art. 104 §1 k.p.a., kluczowym przepisie dotyczącym sposobu rozstrzygnięcia spraw, czytamy: „Organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej”. Ten przepis został tak sformułowany i artykuł, który proponujemy, jest w pewnym stopniu konstrukcją analogiczną. To nie jest jakiś precedens, to nie jest jakieś novum, to jest jedynie wskazanie, że kodeks postępowania administracyjnego jako ustawa szczególna w prawie administracyjnym może w taki właśnie sposób być formułowana. Bardzo dziękuję.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Michał Gil:**

Następna uwaga. W art. 65 §1 k.p.a. rezygnuje się z możliwości zaskarżenia postanowienia o przekazaniu sprawy do organu właściwego. Takie rozwiązanie bez wątplenia sprzyja sprawności przebiegu postępowania administracyjnego, ale odbywa się to zawsze kosztem ograniczenia praw stron postępowania. Warto zauważyć, że analogiczne postanowienia w procedurze cywilnej, karnej oraz sądownoadministracyjnej zakładają zaskarżenie analogicznych postanowień. W żadnym wypadku nie chciałbym oceniać, które z tych rozstrzygnięć jest lepsze, zwracam tylko uwagę Wysokiej Komisji na rozwiązanie przyjęte w proponowanej nowelizacji. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Bohdan Paszkowski:

Proszę, stanowisko rządu.

**Dyrektor Departamentu Administracji Publicznej
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Grzegorz Ziomek:**

To rozwiązanie zostało oczywiście celowo zaproponowane. Cała bowiem idea nowelizacji sprowadza się do próby usprawnienia, przyspieszenia procesu administracyjnego. Postanowienia zaskarżalne przekazujące sprawę według właściwości, tak jak to jest obecnie, spowodują, że... Zaskarżenie takiego postanowienia spowoduje jedynie, że proces się wydłuży, a sprawa i tak nie zostanie załatwiona. Te postanowienia budzą również tę wątpliwość, że w przypadku niewłaściwego wskazania organu właściwego przez ten organ, który to postanowienie wydaje, i w przypadku niezaskarżenia takiego postanowienia przez stronę postępowania organ wskazany nie może zaskarżyć sam, bo nie ma kompetencji do zaskarżenia, tego postanowienia i wchodzi w tak zwany spór kompetencyjny. W wyniku tego rozpatrzenia organ właściwy może zupełnie odmiennie ocenić właściwość do załatwienia sprawy. Wtedy dochodzi do sytuacji, w której mamy do czynienia w obiegu prawnym z postanowieniem zaskarżalnym, które nie jest realizowane. Kodeks tego po prostu nie reguluje. I w związku z tym powrót do pewnej praktyki, która funkcjonowała przez kilkadziesiąt lat do 2004 r., o ile dobrze pamiętam, przekazywania spraw zwykłym pismem, niezaskarżalnym, wydaje się być właściwa. To nie jest tak, że strona postępowania jest pozbawiona wszelkiej możliwości zaskarżenia pisma przekazującego sprawę według właściwości. Po pierwsze, strona postępowania może zaskarżyć sposób działania organu chociażby za pomocą zwykłych środków zaskarżenia rozstrzygnięcia. Po drugie, strona postępowania może również złożyć skargę w trybie wynikającym z działu kodeksu „Skargi i wnioski”. Bardzo dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Bohdan Paszkowski:

Dziękuję.
Propozycja poprawki czwartej.

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu**Michał Gil:**

Propozycja poprawki czwartej to właściwie kilka propozycji poprawek – mówię o propozycjach poprawek zawartych w pktcie 4 mojej opinii – i wszystkie one sprowadzają się do jednego. Zgodnie z zasadami poprawnej legislacji podczas wprowadzania zmian do aktu prawnego należy unikać nowelizacji dorozumianej, czyli takiej, w której nie wskazuje się wprost, na przykład uchylenia danego przepisu, ewentualnie zastąpienia jednego przepisu innym przepisem. To pierwsza sprawa.

Druga kwestia. Należy tak wprowadzać przepisy do ustawy, aby zachować dotychczasową numerację przepisów, żeby – powiem już to tak bardzo kolokwialnie – nie wprowadzać bałaganu. Jeżeli dany przepis jest oznaczony jako art. 74, ewentualnie jako §2, to byłoby dobrze, aby przepis o tej samej treści lub analogicznej do niej pozostawał po nowelizacji nadal pod tym samym numerem artykułu, tudzież paragrafu czy innej jednostki systematyzacyjnej. Stąd w pktcie 4 mojej opinii znalazło się wiele poprawek, które zmierzają do tego, aby poprawić ustawę w tym zakresie. Chodzi o to, aby wprowadzić do ustawy poprawki – w żadnym wypadku nie zmieniając zapisów ustawy pod względem merytorycznym – w sposób zgodny z zasadami techniki prawodawczej. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Bohdan Paszkowski:

Dziękuję.

Proszę przedstawiciela rządu o opinię.

**Dyrektor Departamentu Administracji Publicznej
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Grzegorz Ziomek:**

To już jest uwaga ściśle techniczna. Projekt był opiniowany przez legislatorów Rządowego Centrum Legislacji. W zasadzie były trzy etapy weryfikacji tego projektu. Najpierw weryfikowało ten projekt od strony legislacyjnej Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji, później Rządowe Centrum Legislacji, a następnie sejmowe Biuro Legislacyjne opiniowało ten projekt i nie zgłosiło takich uwag. Projektodawcy, wskazując czy proponując treść przepisów, kierowali się czytelnością projektu i stąd też być może te uwagi pana legislatora. Zwracam uwagę na to, że przyjęcie tej konstrukcji, która jest proponowana w poprawce, spowoduje, że przepisy będą oznaczone małymi literami, na przykład literami „a”, „b” itd., lub oznaczone znakiem prim. To są nowe przepisy, a więc nie wiem, czy to w jakiś sposób pomoże w odbiorze tych przepisów przez obywateli, jeżeli chodzi o ich czytelność albo o korzystanie z komentarzy czy przypisów, czy orzecznictwa sądów administracyjnych. Mam po prostu co do tego wątpliwości. Bardzo dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Bohdan Paszkowski:

Dziękuję.

Następna propozycja poprawki.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Michał Gil:**

To jest uwaga, której nie zawarłem w opinii, ale ona pojawiła się podczas poprzedniego posiedzenia komisji. To była uwaga, która została zgłoszona właśnie przez ministerstwo. Chodzi o to, aby skorelować treść art. 74 §2 z art. 73. Otóż w art. 73 uzupełnia się katalog pewnych czynności, które może dokonać strona w stosunku do akt sprawy, o sporządzanie kopii. Chodzi o to, aby również w art. 74 kodeksu postępowania administracyjnego znalazła się analogiczna zmiana. Ponieważ nie ma tego proponowanego brzmienia przepisu w mojej opinii, pozwolę sobie odczytać treść poprawki w kształcie, jaki mogłaby ona ewentualnie przyjąć. Otóż w art. 1 ustawy nowelizowanej po pktcie 14 dodaje się punkt odnoszący się do art. 74 §2, który otrzymuje brzmienie: „Odmowa umożliwienia stronie przeglądania akt sprawy, sporządzania z nich notatek, kopii i odpisów, uwierzytelniania takich kopii i odpisów lub wydania uwierzytelnionych odpisów następuje w drodze postanowienia, na który służy zażalenie”.

Zastępca Przewodniczącego Bohdan Paszkowski:

Dziękuję.
Proszę, stanowisko rządu.

**Dyrektor Departamentu Administracji Publicznej
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Grzegorz Ziomek:**

Panie Przewodniczący, Wysoka Komisjo, oczywiście popieramy tę poprawkę. Ona jest słuszna. To jest wynikiem pewnego błędu, wręcz technicznego. W projekcie w tym paragrafie nie wpisano, że to dotyczy kopii, a ten zapis jest niezbędny.

Pragnąłbym zwrócić uwagę na treść proponowanego art. 73 §3, w którym również nie wskazano kopii akt sprawy. Jeżeli można, to chciałbym zaproponować, aby w treści §3 też wpisać kopie akt sprawy. A zatem przepis brzmiałby: „Strona może żądać uwierzytelnienia odpisów lub kopii akt sprawy lub wydania jej z akt sprawy uwierzytelnionych odpisów lub kopii”. W tej chwili bowiem w proponowanej treści jest mowa tylko o odpisach akt sprawy, a wydaje się, że również w tym miejscu należałoby uwzględnić kopie akt sprawy. Bardzo dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Bohdan Paszkowski:

Dziękuję.

Spróbujmy to jakoś ogarnąć. Jak rozumiem, stanowisko rządu jest aprobatywne co do tej uwagi pana legislatora zawartej w pktcie 5, a odnoszącej się do art. 73 §4. I państwo jeszcze proponujecie rozwiązanie kwestii związanej z tymi kopiami akt sprawy zarówno w art. 73, jak i w art. 74. Czy tak?

(Dyrektor Departamentu Administracji Publicznej w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Grzegorz Ziomek: Tak.)

I co do tego jest zgoda. Dobrze, dziękuję.

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Michał Gil:

Chciałbym się już odnieść do kwestii ewentualnego głosowania. Ponieważ niektóre z poprawek będą zachodziły na siebie, to proponuję, aby przyjąć taki sposób, może niezbyt standardowy. Otóż najpierw przegłosować poprawki o charakterze merytorycznym i później ewentualnie przegłosować poprawki o charakterze czysto legislacyjnym, wprowadzającym nowy sposób zapisu, aby w nich uwzględnić tę treść wprowadzaną poprzez te poprawki o charakterze merytorycznym, ale oczywiście pod warunkiem, że te poprawki zostaną zgłoszone.

Zastępca Przewodniczącego Bohdan Paszkowski:

Dobrze, dobrze.

A teraz uwaga szósta...

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Michał Gil:

Tak, uwaga szósta z mojej opinii.

Na podstawie art. 101 §1 k.p.a. powstanie obowiązek zawiadomienia organu, którego decyzja lub stanowisko jest konieczne do wydania decyzji, o zawieszeniu i podjęciu postępowania administracyjnego. Trudno znaleźć uzasadnienie wobec takiej decyzji ustawodawcy, tym bardziej że nie wprowadzono obowiązku informowania tych organów na przykład o umorzeniu postępowania. W uzasadnieniu projektu ustawy również nie ma informacji na ten temat. Gdyby uznać, że omawiana regulacja jest niepotrzebna, należałoby wprowadzić poprawkę, której treść zaproponowałem w pktcie 6 mojej opinii.

Zastępca Przewodniczącego Bohdan Paszkowski:

Dziękuję.

Proszę, stanowisko strony rządowej.

**Dyrektor Departamentu Administracji Publicznej
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Grzegorz Ziomek:**

Bardzo dziękuję.

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Jeżeli chodzi o ten przepis, to również się różnimy w jego ocenie. Chodzi o postanowienia wydawane przez inny organ aniżeli właściwy organ prowadzący postępowanie administracyjne. W trakcie prac legislacyjnych nad tym projektem, kiedy były one na etapie uzgodnień międzyresortowych, wskazywano nam na problem dotyczący tak naprawdę współpracy między organami, czyli organem prowadzącym postępowanie administracyjne i innym organem, od którego stanowiska uzależniony jest rezultat tego pierwotnego postępowania. Wskazywano nam, że zawieszenie tego podstawowe-

go postępowania i jednocześnie procedowanie, wydawanie postanowień na przykład o uzgodnieniu danej sprawy, może w praktyce powodować trudności czy kłopoty po ewentualnym odwieszeniu postępowania, o ile ten organ prowadzący dodatkowe postępowanie, uzgodnienie po prostu nie jest informowany o zawieszeniu postępowania. Są to takie sytuacje, w których uzgodnienie jest ważne czasowo. Zdarzyć się może, że ten organ musiałby dwukrotnie uzgadniać, w sytuacji gdyby nie był informowany o zawieszeniu postępowania. Stąd też propozycja, aby jednoznacznie wskazać na konieczność informowania organu prowadzącego dodatkowe postępowanie, uzgodnienie w związku z pierwotnym postępowaniem. Tak naprawdę chodzi raczej o dobry obyczaj – poddaję pod rozwagę już komisji ocenę tej propozycji – współpracy między organami, a nie o jakieś uszczuplanie praw obywateli i stron czy jakieś błędne reguły. Bardzo dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Bohdan Paszkowski:

Dziękuję.
Uwaga siódma, proszę.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Michał Gil:**

Jeśli mogę, to jeszcze chciałbym, zanim przejdę do uwagi siódmej, poruszyć pewien aspekt, którego znowu nie uwzględniłem w opinii. Chciałbym tylko zwrócić uwagę Wysokiej Komisji na następującą sprawę. Otóż w art. 101 §3 mamy, że na postanowienie w sprawie zawieszenia postępowania albo odmowy podjęcia zawieszzonego postępowania służy stronie zażalenie. Otóż pominięto tutaj możliwość złożenia zażalenia na postanowienie o podjęciu zawieszzonego postępowania. Znowu nie chciałbym w żadnym wypadku oceniać, czy to jest dobrze, czy źle, tylko informuję Wysoką Komisję, że takie rozstrzygnięcie znalazło się w ustawie.

I przechodzę teraz do uwagi z pktu 7 mojej opinii. Zgodnie z art. 111 §3 k.p.a. nie będzie możliwe zażalenie na postanowienie w przedmiocie uzupełnienia decyzji lub sprostowania zamieszczonego w decyzji pouczenia o środkach zaskarżenia. Jednocześnie redakcja tego przepisu uniemożliwi zastosowanie art. 111 §4 k.p.a. w przypadku wydania postanowienia o odmowie uzupełnienia decyzji. Może to uniemożliwić stronie postępowania złożenie odwołania w przypadku nieuwzględnienia przez organ wniosku o uzupełnienie decyzji, gdyż w takim wypadku termin na odwołanie będzie biegł dla strony od dnia doręczenia decyzji, której uzupełnienia domagała się strona.

Żeby to lepiej wytłumaczyć, posłużę się takim oto przykładem. Wyobraźmy sobie następującą sytuację. Strona otrzymała decyzję administracyjną, która była w przekonaniu strony niekompletna, zawierała bowiem pewne luki. W związku z tym strona składa wniosek o uzupełnienie tej decyzji. I jeżeli organ administracji publicznej uwzględni ten wniosek i uzupełni decyzję, to termin na wniesienie odwołania dla strony zaczyna biec od chwili, kiedy ta otrzymała informację o tym, że organ wydał postanowienie o uzupełnieniu decyzji. Jeżeli organ administracji publicznej nie zgodzi się z argumentacją strony i wyda, powiedzmy, postanowienie, rozstrzygnię o nieuwzględnieniu tego wniosku i nie uzupełni decyzji, i poinformuje o tym stronę, i strona dowie się o tym za późno, to już nie będzie miała czasu na złożenie odwołania, bo termin mi-

nie, albowiem bieg tego terminu nie rozpocznie się od chwili, kiedy strona zostanie powiadomiona o treści rozstrzygnięcia organu administracji publicznej. W związku z tym proponuję, aby w art. 1 w pktcie 18 lit. b, w art. 111 §3 k.p.a. po wyrazie „uzupełnienie” dodać wyrazy „lub odmowa uzupełnienia”, aby również takie rozstrzygnięcie organu administracji publicznej skutkowało przesunięciem rozpoczęcia biegu terminu odwołania dla strony. To jedna kwestia.

I druga kwestia. Gdyby uznać, że postanowienie w przedmiocie uzupełnienia decyzji lub sprostowania zamieszczonego w decyzji pouczenia o środkach zaskarżenia powinno być zaskarżalne... Na razie bowiem te przepisy odnoszą się tylko do postanowienia w przedmiocie uzupełnienia decyzji. Gdyby zaś wolą ustawodawcy było, aby był również skutek w postaci odroczenia tego terminu i aby umożliwić stronie zaskarżenie czy, może inaczej, zwrócenie się z wnioskiem o sprostowanie decyzji w przedmiocie środków zaskarżenia, to należałoby uzupełnić ten przepis art. 111 §3 również o możliwość wydania postanowienia w przedmiocie sprostowania decyzji. Chociaż wydaje mi się, że istnieją argumenty, aby odstąpić od tego.

Prosiłbym może o ustosunkowanie się do tego ministerstwa.

**Dyrektor Departamentu Administracji Publicznej
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Grzegorz Ziomek:**

Bardzo dziękuję.

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Odniosę się również do art. 101, który pan legislator podniósł, i kwestii zaskarżalności oraz postanowień w sprawie zawieszenia postępowania albo odmowy podjęcia zawieszono postępowania. To są dwa postanowienia, które mogą być zaskarżalne. Intencją projektodawców ustawy jest, aby tylko te postanowienia były zaskarżalne, a nie wszelkie postanowienia w przedmiocie zawieszenia postępowania, czyli również te o podjęciu postępowania. Chodzi o to, że projekt, zgodnie z intencją, ma służyć przyspieszaniu procedowania czy przyspieszaniu postępowań administracyjnych, a nie ich opóźnianiu. Zakładamy, że intencją czy wolą stron jest doprowadzenie sprawy administracyjnej do końca i do rozstrzygnięcia. Po to jest wnoszona sprawa, aby organ wydał rozstrzygnięcie, więc zawieszenie postępowania, które wstrzymuje bieg terminów, jest tą czynnością, która wydaje się być niekorzystna dla wszystkich stron postępowania. Oczywiście są postępowania, w których występują strony o spornych interesach, jedna ze stron może blokować drugą stronę poprzez składanie czy mnożenie wniosków wstrzymujących bieg postępowania czy nawet związanych z zawieszeniem postępowania. W związku z tym rozmyślnie wprowadzono możliwość zaskarżalności tylko tych postanowień, które skutkują wstrzymaniem biegów terminów albo które nie służą przyspieszeniu postępowania.

Jeżeli chodzi o propozycję poprawki związaną z art. 111 i dotyczącą uzupełnienia możliwości złożenia zaskarżenia odmowy uzupełnienia decyzji, to chciałbym powiedzieć, że propozycja przedstawiona przez projektodawców wynika z pewnej pragmatyki działania administracji. Strona niezadowolona z decyzji z reguły składa od niej odwołanie lub wnosi skargę do sądu administracyjnego. Kwestie uzupełnienia decyzji dotyczą bardzo niewielkiego procenta spraw załatwianych przez administrację. Oczywiście nie mamy statystyk w tym zakresie, ale wynika to z praktyki, że są to jednost-

kowe przypadki. Sprawy te nawet nie są podawane w procentach, tylko wręcz w promilach. To pierwsza kwestia.

I druga sprawa. Oczywiście nie jest intencją ustawodawców uszczuplenie praw stron do możliwości zaskarżenia odmowy uzupełnienia decyzji. Wydaje się, że w propozycji, którą rozważaliśmy, zapis §3 zaproponowany przez pana legislatora jest jak najbardziej do przyjęcia. Ale jeżeli chodzi o kwestię zaskarżalności tych postanowień, to co do tego mielibyśmy duże wątpliwości. Zakładamy bowiem, że w tym przypadku będzie miał zastosowanie §4 mówiący o tym, że w przypadku wydania postanowienia, o którym mowa w §3, czyli postanowienia w sprawie uzupełnienia decyzji lub odmowy uzupełnienia decyzji, termin dla strony do wniesienia odwołania, powództwa lub skargi biegnie od dnia jego doręczenia lub ogłoszenia. Oznacza to, że tego typu postanowienia byłyby zaskarżalne w ramach standardowego środka zaskarżenia decyzji administracyjnej. Chodzi o to, aby nie mnożyć zaskarżeń kwestii, które nie są istotne dla sprawy. Jeżeli strona kwestionuje postanowienie, może zaskarżyć decyzję. Nie powinna jednak kwestionować samego postanowienia, bo wtedy nie będzie wiadomo, co zrobić z decyzją, nie będzie wiadomo, czy decyzja jest wykonalna, czy też nie można jej wykonać, oraz nie będzie wiadomo, kiedy ona będzie mogła być zaskarżona. To wszystko mogłoby budzić duże wątpliwości w obrocie, czy dane decyzje są do wykonania, czy też nie. Bardzo dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Bohdan Paszkowski:

Możemy zaproponować jakieś kompromisowe...

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Michał Gil:**

Myślę, że jest zgoda na to, aby wprowadzić do §3 również zapis mówiący o odmowie uzupełnienia, tak aby nie zamykać stronie przesunięcia terminu do wniesienia odwołania.

Zastępca Przewodniczącego Bohdan Paszkowski:

Dobrze.

Czyli dodajemy tylko wyrazy „lub odmowa uzupełnienia”, tak?

(Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Michał Gil: Tak.)

Dobrze.

Proszę o następną... Mam taką prośbę, żebyśmy może ujęli to bardziej syntetycznie, bo już jest mało czasu, a zaraz zaczyna się posiedzenie Senatu.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Michał Gil:**

W art. 229 pkt 2 k.p.a. zostały określone organy, które są właściwe do rozpatrzenia skargi dotyczącej działania organów. I w proponowanym nowym brzmieniu pktu 2 wskazuje się wojewodę lub organ wyższego stopnia jako organ właściwy w stosunku do niektórych organów. Wydaje się, że w pewnych sytuacjach może to powo-

dawać wątpliwości, który z tych organów jest właściwy, i w konsekwencji prowadzić do sporów kompetencyjnych. Żeby tego uniknąć, wydawałoby się konieczne preredagowanie tego przepisu w taki sposób, aby rozstrzygnąć, który z tych organów jest właściwy do rozpatrzenia skargi i w jakich sytuacjach. Nie mam propozycji odpowiedniej poprawki, informuję tylko Wysoką Komisję. Być może rząd zechce się do tego jakoś ustosunkować.

Zastępca Przewodniczącego Bohdan Paszkowski:

Dobrze.

Tak, proszę.

**Dyrektor Departamentu Administracji Publicznej
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Grzegorz Ziomek:**

Oczywiście rozważaliśmy treść tego przepisu z taką intencją wstrzeźliwości projektodawców w sprawie modyfikacji treści art. 229. Proszę pamiętać, że wojewoda jest zwierzchnikiem zespolonej administracji rządowej w województwie i wobec organów, o których mowa w tym przepisie, nie jest organem wyższego stopnia, tylko ich zwierzchnikiem. To wynika z ustaw prawa materialnego.

W tej chwili kodeks postępowania administracyjnego... Jako przykład podam sprawy, które są szczególnie bulwersujące. Na przykład nadzór budowlany, powiatowy inspektor nadzoru budowlanego i skargi na niego, zgodnie z obecnym brzmieniem kodeksu postępowania administracyjnego, powinny być rozpatrywane przez rady powiatu. Rada powiatu wobec powiatowego inspektora nadzoru budowlanego nie ma żadnych kompetencji. To jest organ administracji rządowej, organ, wobec którego organem wyższego stopnia jest wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego, to jest organ, wobec którego starosta ma pewne ogólne zwierzchnictwo z racji ustawy o samorządzie powiatowym. Nie są realizowane te zasady kodeksu postępowania administracyjnego, które mówią o nadzorze czy załatwieniu skarg przez organ niższego stopnia. Wydaje się, że propozycja tego typu nie będzie budziła w praktyce wątpliwości z uwagi na ścisłą współpracę wojewody i organów zespolonej administracji rządowej na szczeblu wojewódzkim. Na przykład prawo budowlane mówi, że to wojewoda jest organem nadzoru budowlanego działającym przy pomocy wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego. A więc ta propozycja wydaje się być pewnym dopełnieniem czy uzupełnieniem...

Zastępca Przewodniczącego Bohdan Paszkowski:

Dobrze.

Przejdźmy do następnej uwagi.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Michał Gil:**

Uwaga zawarta w pktcie 9 mojej opinii. Art. 237 §3 otrzymuje brzmienie: „O sposobie załatwienia skargi zawiadamia się skarżącego, z zastrzeżeniem art. 239”. Otóż w art. 239

wprowadza się zasadę, że w razie skarg wynikających – znowu posłużę się kolokwializmem – z pieniactwa stron można w przypadku spełnienia określonych warunków nie zawiadamić skarżącego o sposobie załatwienia skargi. Oczywiście jest, że art. 239 stanowi wyjątek w stosunku do art. 237 §3. Z tego też względu nie ma potrzeby użycia w art. 237 §3 sformułowania „z zastrzeżeniem art. 239”. To nic nie wnosi, a może powodować niezamierzony przez ustawodawcę skutek prowadzący adresata normy prawnej do wniosku, że jedyny wyjątek od tej zasady w całym systemie prawnym będzie znajdował się tylko w art. 239. W związku z tym proponuję skreślić wyrazy „z zastrzeżeniem art. 239”.

Zastępca Przewodniczącego Bohdan Paszkowski:

Dziękuję.
Proszę, stanowisko rządu.
(Wypowiedź poza mikrofonem)

**Dyrektor Departamentu Administracji Publicznej
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Grzegorz Ziomek:**

...rozmyślna. Oczywiście ten wyjątek jest tylko w art. 239. To jest uwaga podobna do uwagi dotyczącej art. 35 §4. Pragnąłbym zwrócić uwagę Wysokiej Komisji na to, że ten przepis to jest rzeczywiście pewnego rodzaju novum. Może budzić wątpliwości, jeżeli chodzi o jego stosowanie przez organy, związane z tym, że organy mogą nie rozpatrywać skarg... To znaczy pojawiły się w debacie sejmowej tego typu uwagi, że organy nie będą właściwie rozpatrywać spraw od strony merytorycznej, a jedynie mogłyby się ograniczać do pozostawienia skarg w aktach sprawy z adnotacją, że nie wnoszą one nowych okoliczności. Jest to ryzyko. I tutaj pragnąłbym poddać pod rozwagę Wysokiej Komisji ewentualnie potrzebę zmiany bądź też uznania, czy tego typu propozycja jest zasadna, czy też nie. To jest szczególnie punkt. Z uwagi na małą ilość czasu nie będę się rozwodził nad tą kwestią.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Michał Gil:**

Ostatnie dwie propozycje poprawek mają charakter czysto techniczny.

Pierwsza propozycja poprawki ma na celu uwzględnienie w treści art. 51 ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi nowej instytucji, a mianowicie skargi na przewlekłe prowadzenie postępowania. Otóż w tym przepisie z jakichś powodów, prawdopodobnie w wyniku błędu, przeoczono wprowadzenie tej instytucji do tego przepisu.

Druga propozycja poprawki polega na skreśleniu pktu 10 w art. 2, a to dlatego, że ten punkt odnosi się do brzmienia przepisu, który już nie obowiązuje. W obecnym brzmieniu nie ma potrzeby nowelizowania tego przepisu. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Bohdan Paszkowski:

Dziękuję.
Proszę.

**Dyrektor Departamentu Administracji Publicznej
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Grzegorz Ziomek:**

Popieramy.

Zastępca Przewodniczącego Bohdan Paszkowski:

Otwieram dyskusję.

Czy są chętni do zabrania głosu w dyskusji? Nie ma zgłoszeń.

Ktoś chce przejąć poprawki, wybrane lub wszystkie?

Proszę państwa, żeby stało się zadość naszemu stylowi pracy, zgłoszę poprawki, które zaproponował pan legislator, i będziemy je rozstrzygać w drodze głosowania, tak żebyśmy mieli możliwość wypowiedzenia się. W zasadzie wszystkie, które były podtrzymane przez pana legislatora.

I teraz tak, pan wspominał o tym, żebyśmy rozpatrzyli najpierw te merytoryczne?

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Michał Gil:**

Wszystkie z wyjątkiem tych zawartych w pktcie 4 mojej opinii, gdyż...

(Brak nagrania)

Zastępca Przewodniczącego Bohdan Paszkowski:

...a na samym końcu ewentualnie to, co pan zaproponował w pktcie 4, tak?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Dobrze, ale może zaczniemy od tych kwestii, co do których była zgoda między rządem a panem legislatorem. I to, jak rozumiem, dotyczyło kwestii zawartych w pktcie 5. Chodziło o dodanie zapisów mówiących o kopiach akt sprawy i dotyczyło to art. 74, tak?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Bodajże w pktcie 5. Dotyczyło to art. 73, tak?

(Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Michał Gil: Tak, mam to w opinii w pktkach 5a, 5b, czyli...)

Tak, bo to już jest rozszerzona, ale to...

(Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Michał Gil: Aha, jeszcze jedna sprawa.)

Kwestia odesłania, tak?

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Michał Gil:**

Wysoka Komisjo, gdyby się okazało, że komisja nie poprze moich poprawek z pktu 4 dotyczącego innego zapisu poprawek, to należałoby poprawić odesłanie w art. 73 §4, gdyż jest ono niewłaściwie sformułowane.

Zastępca Przewodniczącego Bohdan Paszkowski:

To znaczy odesłanie do ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, tak?

(Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Michał Gil: Tak.)

Jak rozumiem, rząd to przyjmuje?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Dobrze.

Te poprawki są mniej więcej zrozumiałe, jak sądzę, dla członków komisji. Chodzi o ujęcie zapisów o możliwości sporządzania kopii akt sprawy zarówno w art. 73, jak i w art. 74.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki? (5)

Dziękuję. Przyjęliśmy jednomyślnie.

Jak rozumiem, zgoda była także w odniesieniu do pktu 7. Tam chodziło o to uzupełnienie w kontekście odmowy uzupełnienia, powiedzmy, danego rozstrzygnięcia. W tym wypadku chodzi o decyzję, tak? I tutaj była zgoda. Mniej więcej wiemy, o co chodzi.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki? (5)

Dziękuję. Jednomyślnie za.

Mamy również zgodę odnośnie do uwag zawartych, o ile dobrze zrozumiałem, w pktach 10 i 11 opinii, tak? Dobrze mówię? To są te ostatnie punkty w opinii.

(Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Michał Gil: Pkty 10 i 11.)

Tam chodziło o te, tak to nazwijmy, kwestie legislacyjne.

Kto jest za ich przyjęciem? (5)

Dziękuję. Jednomyślnie za.

I jak rozumiem, co do tych poprawek była zgoda rządu i Biura Legislacyjnego.

Teraz tak, zaczniemy od tej poprawki pierwszej, wobec której rząd był przeciwny. Chodzi tutaj o...

Pan podnosi, że ta regulacja jest...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

...zbędna.

Poddaję ją pod głosowanie.

Kto jest za jej przyjęciem? (2)

Kto jest przeciwny? (3)

Kto się wstrzymał od głosu? (0)

Dziękuję. Poprawka nie została przyjęta.

Teraz przechodzimy do drugiej uwagi. Tutaj też są propozycje. Chodzi o te krótsze terminy, które mogą być wyznaczane.

Pan legislator uważa, że to jest...

(Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Michał Gil: ...przepis zbędny.)

Kto jest za przyjęciem tej poprawki? (2)

Kto jest przeciwny? (2)

Kto się wstrzymał od głosu? (1)

Dziękuję. Poprawka nie przeszła.

Teraz mamy rozstrzygnąć kwestię dotyczącą... Jak rozumiem, w pktcie 3 nie było propozycji, tak?

(Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Michał Gil: W pktcie 3 nie.)
Nie było.

Jak rozumiem, czwartą zostawiamy sobie na później.

(Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Michał Gil: Jeśli mogę prosić, to odesłanie również, to z pktu 5.)

Do tej ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne?

(Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Michał Gil: Tak.)

A tego nie rozstrzygnęliśmy? Bo ja zrozumiałem, że my jakby...

(Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Michał Gil: Aha, w ten sposób, bo...)

Tak zrozumiałem, że stanowisko rządu było aprobatywne.

(Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Michał Gil: Plus te poprawki...?)

Tak, trzy... odnośnie do tych...

(Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Michał Gil: Dobrze, to w porządku.)

Teraz mamy kwestię dotyczącą uwagi szóstej, tak? Dobrze mówię? Tak, uwagi szóstej. Tutaj chodziło o kwestię...

Pan uważa też, że nie jest to potrzebne wobec...?

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Michał Gil:**

Uważam, że ten przepis niesie wartość normatywną.

(Zastępca Przewodniczącego Bohdan Paszkowski: Aha.)

To nie jest tak, że on nic nie wnosi, choć zastanawiam się nad celowością wprowadzania takiej regulacji, ale w żadnym wypadku nie zamierzam się przy niej upierać, jeżeli komisja uzna, że właśnie tak powinno być.

Zastępca Przewodniczącego Bohdan Paszkowski:

Dobrze, to głosujemy.

Kto jest za? (0)

Kto jest przeciwny? (4)

Kto się wstrzymał od głosu? (1)

Dziękuję. Poprawka nie przeszła.

Dobrze, teraz siódma uwaga.

W zasadzie to była uwaga w pktcie 8, jak rozumiem, tak?

(Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Michał Gil: Tak, bez... propozycja poprawki...)

Tak, tak, a dziewiąta uwaga to dotyczy tych skarg i tutaj pan też podnosił kwestię...

(Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Michał Gil: To jest po prostu przepis niepotrzebny...)

Rozumiem, że nie wnosi...

Kto jest za przyjęciem tej poprawki? (4)

Kto jest przeciwny? (0)

Kto się wstrzymał od głosu? (1)

Dziękuję. Czyli ta poprawka przeszła.

I teraz, proszę państwa, wracamy, jak rozumiem, do tej poprawki największej, czyli w zasadzie grupy poprawek, zawartej w pkt 4.

I jeszcze niech pan w krótkich tylko słowach powie...

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Michał Gil:

W poprawce tej chodzi o to, aby poprawnie wprowadzić zmiany do tekstu ustawy. Tylko tyle. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Bohdan Paszkowski:

Rząd nie podziela stanowiska, że ta zmiana jest niepoprawnie wprowadzona

Dobrze, głosujemy.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki? (4)

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał od głosu? (1)

Dziękuję. Poprawka przeszła.

I tym sposobem przyjęliśmy te poprawki, które przyjęliśmy, a innych nie przyjęliśmy.

I teraz, proszę państwa, kto jest za przyjęciem ustawy wraz z przyjętymi poprawkami? (5)

Dziękuję. Wszyscy jesteśmy za.

I teraz wyznaczymy sprawozdawcę komisji.

O, widzę, że senator Piesiewicz już się zgłasza...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

No dobrze.

Kto zatem...

(Głos z sali: Może senator Trzeciński?)

Senator Trzeciński chciałby może? Senatora Kieresa nie ma. To dobrze, to ja będę sprawozdawcą komisji. Jak rozumiem, to nie na to posiedzenie?

(Głos z sali: Nie...)

Dobrze.

Dziękuję.

Zamykam posiedzenie.

(Koniec posiedzenia o godzinie 9 minut 02)

Kancelaria Senatu

Opracowanie i publikacja:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii

Nakład: 5 egz.

ISSN 1643-2851